

Băiatul care striga „lupul”

A fost odată un baiat păstor care, plictisit să stea de mereu veghe asupra oilor din sat ce pășteau pe pașunea de pe deal, și-a spus că se poate distra pe seama sătenilor. El a tras adânc aer în piept și a strigat, "Lupul! Lupul! Lupul ne atacă oile!"

La auzul acestor zbierete, oamenii din sat au alergat cât au putut de repede pe deal pentru a-l ajuta pe băiat să alunge lupul. Atunci, însă, când au ajuns pe pășune nu au zărit nici urmă de lup, iar baiatul a râs văzându-le fețele buimăcitate.

"Nu striga "Lupul!", băiatule, atunci când nu îți sare în ochi nici o astfel de jivina," i-au atras atenția țăranii. Apoi, s-au întors cu toții, supărați, în așezarea lor.

Ceva mai tarziu, băiatul a urlat iarăși din totii rărunchii, "Lupul! Lupul! Lupul se repede asupra oilor!" Spre marea și răutăcioasă lui plăcere, el i-a urmărit pe sătenii ce se repezeau încă o dată spre deal pentru a-l ajuta să alunge fiara.

Țăranii i-au atras atenția iarăși, zicându-i, "Nu mai urla fără rost decât atunci când se întâmplă cu adevărat ceva rău! Nu striga "Lupul" atunci când nu este nici un lup prin preajmă."

Băiatul nu a făcut însă decât să râdă iarăși în sinea lui privindu-i pe sătenii scoși din sărite ce reveneau la casele lor.

Dupa o vreme, el a băgat de seamă că se apropia de turma de oi un adevărat lup, așa că a sărit în picioare și a strigat din toate puterile, "Lupul! Lupul!" Țăranii, gândind că este din nou o

păcăleală, nu s-au mai deranjat să iasă din locuințele lor.

La apusul soarelui, toată lumea se întreba de ce micul păstor nu s-a întors în sat cu oile. Vrând-nevrând, sătenii au urcat dealul și l-au găsit pe baiat plângând amarnic. Printre sughițuri, el a exclamat: "De data asta a fost cu adevărat un lup. Oile s-au risipit la vederea jivinei, iar eu v-am chemat iarăși și iarăși. De ce nu ați venit?"

Un bătrân l-a alinat pe băiețel în vreme ce se întorceau spre sat... "Te vom ajuta să găsești oile, câte au rămas, mâine dimineață," i-a spus el, în timp ce îi puneă un braț protector după umăr. "Învață-te minte!"

(Morala) Nimeni nu crede un mincinos, chiar dacă spune adevărul!"
*V-ați gândit vreodată ca mincinoșii nu trebuie neapărat pedepsiți?
Pedeapsa/ răsplata cea mai dură constă în însăși urmarea faptelor lor:
nimeni nu îi mai crede atunci când au cea mai mare nevoie de ajutor.